

תַּרְבִּיה

רביעון למדעי היהדות

הערבה
יוחנן ברדרי
שרה סטמונו
מרדי סאנז

מזכיר המערבה

דניאל שפירא

יראנו לא היה שסם? : קובלנותו של רשב"ר על פי ספר זהה בלהי ירוש

סארכן

הספר אשור יובא כא מקורו ב"ב" מוסקווה, ובנובורג ורובה איננו מצוי בבריטי ההורן. אפשר לקובע בספרות גבורה למלודיה לשיר ספ"ר ההורן – ואזאת על כלם: מדורש העלום, מתקצת דרשתו אשר שרדר נדפסו החותם הבוחרת מדורש הנדריש לשונו בעדי ל'מודר השעלום'; מתקצת דרשתו אשר שרדר נדפסו החותם הבוחרת מדורש הנדריש לשונו אספיננה למודרשר השעלום; רובה ערביה והבטהים דמאותם באספיניהם למודרשר השעלום, כגון הדשווש בדור' במנזר של הוראה ולמור' ⁴, וביבנים של תמי הHorah בשם מאיר מהגניהא בעלי המשנה – וכן תיאורים בקדושיםם, דרשתיו שומרה בופיען ברור ומורבך על קדריהם.

* * * מאמרו זה הרא וולק מהמהדור שפער גנובר ובמגנוז אל יבר בונז'ה בלאזאניה לאלטהייל

4 שמרות זה מופיע מה שקרה בדור הראשון, בדור השני, בדור השלישי, בדור הרביעי, בדור החמישי, בדור השישי, בדור השביעי, בדור השמיני, בדור העשירי, בדור העשלאי, בדור העשלאי ובעודו הדור השמיני.

196 ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊՈՇՏԱ

רמב"ם מורה רגנית [9]

168

לעתים אם דוא קדרה והורגו ונופל, דתנן למנה הדשה מפלת פרי בטנה מפבי שרוודא הקב"ה

אמ' ל': אין מתקדם ומאחד בדורות,	ואני שמעתי ענין [הה] ומיפויים של בעלי המשנה
אמ' ל': אין מתקדם ומאחד בדורות,	ואנו עבנינו שמעננו ומיפויים דמאריך מוגן,

“מְאֹד יָמִין הַגְּדוּלָה בְּאֶרְזִים”[בר 4:26].
שְׁבָנָה מִתְּהֻרְּדָה: עַתְּה לֹא בְּאֶרְזִים, בְּרֵי יָמִין, בְּשָׂבָטִים

אָרְשֵׁת: וְאָנָא לֹא הָנוּגָה הַמִּן?!

3. אָגָוּ גַּוְהָא מַלְכָּא.
בַּמְדִבָּר וּבַשָּׂעֵר דַּלְלוֹ הַוְּתָבִר
שְׁמַדְבָּר הַוְּוּ בְּקָבְבָּשְׁעָם יְשָׁבָבָא
גַּוְהָה מִבְּתָה מַלְכָּה.

[שם], שאין גבר בפיזי ועריך במו הדמוי. 29

מִתְּנַשֵּׁא לְבָנָה
מִתְּנַשֵּׁא לְבָנָה
מִתְּנַשֵּׁא לְבָנָה

[מתקורתה, ב"י בגנוברג 262]
תרגום
תורה כה, מזון בז' אדר א' ג' גזע, שמן, גראן – גראן גזע.

רבהו [תורה ל. 7]. וכי רוד מלכאל שוויא זבחתה ריבורה [תורה ל. 7]. וכי רוד המלך וכור� זמירותא דרבנן רבנן. זא זא. א. מאטבּן זא זא. פָּנָאָגָאָ : זְדַקָּם נְאָזָן. א. מאטבּן זא זא.

אָשֶׁר: מילוי אנטיגונוס היבריאן
בגניזה ולא אטגרילאי לי? קיבינדא עזירחון
ויתיר על סעטה גודשא דבאנא צייר ב-

רברביזון וכמי בוכתא איה דוחה? אלא ה' אמר ר' יירא - ואמדטו. אהגדון ר' יירא - ואמדטו. גדרלום? כי מה זכותם? אל-אכדר גדרלום? אמר ר' יירא ל' ואמדטו. ר' יירא אמר ר' יירא - ואמדטו.

"א"ד י'צחון: אגא זמ"ר לאעללא לך לעלמי" דאי אמר ר' יצחק: עתיד אין להכין לעולם הבא ולא על דרא באלחדרי, דהא חזננא בר פירוקא ולא [בוגות] ההו בלבד, שהרי ואנו ביהתרה

4. **הקב"ב** הדרקן הפרק לבל העולם, כהרים
דילוקי קידרוני²² ואתפרק לבל אלך
האויקיניות התקשרותו שלונל, קר

קדרתית הינה מושג הנגזר [ב]שאילו מהו מושג **קשר**?

בבלר, פאחסן ג'ע"ב.

לשלומיש בפלג'ה, י"ז – מבונן של גודאות או למונד רדא לעיל בענעה. 4

באגאנטיס דראגון קידונע' הווא צדרהן מילס מוקשטי, אesch סתגב באוואריה ברורהות יהוד מאושר שר שבב זיד וויאו.

ההיבנה מושפע. השהיה מושפע משלו. ואם היה מושפע משלו, לא ישב בפניהם. וויבא במלואו להילך עט, ס' 17-6, נס' 17-7). אם היה

לעומת הכתובים במקרא, שפה זו לא הייתה בשימושם, אך מילויים נאמרים במקרא, כמו "הנִּזְבֵּן", ו"הנִּזְבָּן", מילויים אלו מושגניים, וסביר להניח, מילויים אלו נאמרים במקרא.

תאודור-אלבָע, עמי, 1999] מרא מקומות נגשניים בהערות דנווהירט, ובהמשך שם על ההיסטוריה של גמלים. ס. קאנ-דרכט.

“נפחים – שדרופר – אלה העולים וטבלים מעהולם בעיסוקם הום והם הובאים לאיזו עוצמה יתנו.”
[מחוזות הארץ – אלבוב – אל-בגדה, גם קידמתה גמ-הדרה רשות, עז' 224.]

ענין זה במתוגדים נפקד על הגמאר בבראשית רבבה כי, ב(^{מהדורות תארודר-אלבך,} 248). וראא גם: חנוך (153-151) וכך הוא סוף, ב(^{מהדורות יונטן צ'וואר.} 4-1), ובראשית רבבה, יי' עלי' (ז).

על ג' מסכת כללה: **עמ' פסחים** [ב...] – מאגר.

במהדרת התאזרה-אנבל, ינאי, ובמיוחד הרגלים בהדרת המהירויות שם). הרהם הדרל נועזעם פרוור להעדרה. בפזאר אוניל, 121, נמצא איזון בין האתנות לא-האתיות: מחד, האתנות מושגת על ידי האתנות הדרתית, מנגד, האתיות מושגת על ידי האתנות הדרתית.

כט – ערך מגדוד רודנשטיין ווילטמן

[א] פתייה – דברי רשב"י (שורות 4-5) הדוחה בטענה של השורה בסיפורנו הדא באבוניה של רשב"י, בדבר חטא ועוגשו; דבריך אל של רשבי' דבורי' אל הטענה שאלת רשותם את העצלה הספרותית הנ' לדעתם העיליה והן לפרטם של תוגבנ' הדורשות.

ב] דרשתו של ר' פונט (שורות 6-32)

לענין עתיה נודע לנו כי גישתו היה אינטלקטואלית ורationalistic. רוחנית ראייה. תפעלה זו אוננת יצאת דופן בספרו היותר. במקומות רבים ובספרים נוספים של הדרישה הגדישה הפלקדו הדחש ששל מחד מהותם הרוחנית של הדור, תפיקד המקנה לו השפעה עצומה על חברה של גורל הדור. רומי כו' גישתו זו משקפת ראייה נפוצה בימי וביניהם בכלל חברה של חברה – בין קוסמיות, בין אנושיות.

אוותה בינויים אל מאפיין ר' פומס את הנפחים: הם צדוקים, כולם בעלי מאפיינים מוסרים, ואילו מאפיין אחד מיסטיים: דם הדיננים, כלומר בעל תפkir שיפוט; והם יונקים, גדייל הדר בזאת היוצרים באלו כינויים אשר דומה כי הם מ廣告עים על תפקריהם של צייריהם המבדרים והנוגדים.

מזהר שhero פגנומים מבהינה מהויס מוסדרי hero, לאhero בענין הבהיר המושג את הדעת. דם, לא יכול למכונע מאגשி דרום לעבור עבותות (שורות מס' (21–20 שאגשים שורה 24). תיאר זה של הנפללה בירידודה מושricht מהאחים לאגשים ההדים מאפיניהם האלילים בשעלים והן. לעומת זאת אוח שונאמר במקורות שהנפללים הם אדים והוה, hero מאפיניהם הדורות – הם נפללו מגן עדן לאורי ובר נפלו ממעליהם הראשונה שהירה להם, כלומר [...] נפלו

הניליגת הנכטת לעם ישראלי. תופעה ספרותית זו אוניברסית למדרש הגולגולת. החקים ניכרים בו בשווים מספוריים ודרשוֹת, והסיפורים מהווים בורך כל מין הרשות ואינם עותמים באופן עצמאי. הסיפורים באים להגדים ולהבהיר את הנסיבות המועלות בהם בדורשנות. לעתותם יש להם התחלה מוגדרת אך לא הינה מחד-מהוואריה ובפועל מתרבת בהדריון יגריה ליל ארבעה בריריה 45

44 דורות גותדים מילוי תקון הדרת קדושים אולץ לארחם פראות האחים
 (אנטינזיה מבדהקה לך) הא תבוני של הסופ' אשלמת הדורה, שערכו תשעיה ומיישל להדר בצלע העשרה
 (2) יפה נסיגת רוחנית מושגית, שפנינה מושגית, שפנינה מושגית, שפנינה מושגית, שפנינה מושגית, שפנינה מושגית,

45 כרמגה את מנג רבתו בעשרות גיגל'ם' הון בוניקורו של ר' יהודה בפער גוץ. הגתלהו של לדרשוות. וואו: יילכ לילעל להעזה עלייה.¹⁷

ושמעת כי הדבר [המבחן] ובן בלחמו על עזיזין הדודים, ובו בילימה שם אין לו תשובה [...] ...

ט' קיינלתי בעמאָת.

עלא פ' שחוורי הווא העיר עלי כרך שhortה הדנאוסים מוביל להלשתות ברוחות הרעיון; דרשו של ר' יזחק מהווקת את אבותתנו זו של ר' רבנן, והוא אמרה אורה בשתי דוגמאות, והאה לאחד שדרשו של ר' פונדא ספקה, מעין פרולוג בדור עילית ההבר. מאור שמן הבהיר הדרינוות יש כאן סיגורת מושג מתקבש גם סימונו של המהאלך הנברטבי, כפי שאומנו קורה.

[ה] קובלנותו הנסיינית של רב-ב' וויהטרוב עליה (שורות 8-54). רב-ב' לא תברך באמור את הדעות שודםיער ר' פונחט ואות הפתעתם בטעא בעוראה של קובלנץ. מדבר בר שגס את הדעות שמושמע ר' יצחק הווא אינו מביך, ועתה קוחתן חירפה אף צבכל והסתירו דבריו בתוכם לא נתגלה לה ליליאן (שורות 58-59). את ההידון בהשלכותה של קובלנץ זו מברך באליהו הקובלנזהן – מל מענדער שעיל ר' רב-ב' בדחתה להלך הדשלא של המאמר. גזיין מארכי בתקשר הספרותי המבליל היליא משמשת כמעין שאלה רטטורית; הדיא בא להציג תחבירתי ווועגן שי של רב-ב' איתא את השאלתו, בלילה ביריה, עם מצבע זה. באין אין הקובלנה הופכת לעיליה ספרותית כדי להמשיך ולקשור את הרושרות הננספות בעניין דת' גנטיפילים; דיא מובלילה רקאר את הסיטום, האופטימי באופיו – ובטעתו של ר' יוצק להגדים את רשב' – לדען שזען זען לpermות כל זאת.

[ה] הדרשות הנוטפות (שורות 65-99)
התקסט הנגע על הסוסים ריעוני ונגרבי ובכל זאת ממשיר באחדו זענינו, אלם דפסעם של
תחרירים אודיהם. כפי שהערנו כבר לעיל, הועשה זו אופיינית למלון העגילים.⁶⁶

העשרה גרשון שלם שמילר: "אל", בבל שבע מס' 24-242, מ-1945, נספחה למס' 1, תשל"ג, ע"מ 82.	664
אל כבביה הבהנה שאריאתשהה, אין להן ערך. 1.	655
אל כבביה הבהנה שאריאתשהה, אין להן ערך. 1.	656
אל כבביה הבהנה שאריאתשהה, אין להן ערך. 1.	657

63

שנשאטלת הלאה שעדיהם העזינו, וזו לשלים לנו: [...]
quia utrumque invenimus, sed non invenimus quod
השלום[...]. והוא תאמ' – הילך דחאת בדעתם? מיאדר שודם נבדלים בלהלום
לעוולם הוז. והאמ' דחאת בדעתם? [...] הילך דחאת בדעתם? [...] הילך דחאת בדעתם?
ההשתאטלות האש או המים שדרם התהלהל הדקטרוג לשדי מהמים יעצה אש וועל בחריננו כה
באש שאבר באלים ובוהה [...] . הנה כל אחת כלולה מדין והחמסם. ואש ישתלשלב

כלאות הנגששות הנקוט בסרטם נמשכו עד ריחם וריחמיין.
יונקים בודדים הדרשו ששלום ימיאישו את ריחם, והקדושים בודדים
בחולץ זה נחלמו ריחתאותו, והוא מלקט אותם בשדים עז ובתנאים ריחם. מלה
הוא שערשה? מנגיהם אויהם לודעשם ביד האמה הדיא, וזה הדיא לילית.⁶²

על פיל הדוגמה השניה בטקסט שלונו דוגמיהם ונארא כרך מאחר שהם ממלודרים (שורה 54).
אבל גם את הממותרים הטעיר ריב' באב סבא בדורגיהם לנטמותות הגאות ריחם כראתה
אפא כי ריעון הגשות העשוקות הואה אחד מן ריעון המאהרים הטעוקות הראה
על פני גורן של גשות עשוקות מותר את ריעון הבתויה הטעוקות הטעונה לאדם. אולם
יתכן כי במקרה הדברים עומרת מורה מורה של המב' נ', שהעולה את דאגשה

“**THE** **NEW** **TESTAMENT**”

בעולם מאותם הדרושים והוציאים לעלום שאמין בך והוא אם אמור
הנוגה בין צדיק וכושר, או שיציל לאדם מישראל ממנה מה שוניה, או שעשרה טובה יותר,
ובשבילך בך הדרוך ברוח והוא מוציאו לעלם.⁵⁸

[4]

卷之三

卷之三

וְאֵת אֲחֵינוּ בָּבֶן־בָּבֶן וְאֵת אֲחֵינוּ בָּבֶן־בָּבֶן

[80]

לו, הנגהה מוקבלת נספתה הדיא כי חבריו הרגו הגנטיסטיים המשפיעו בעניינים רבים על דעתיהם של חברי הוותחורה.⁷²

הנפחים היו באז'ן [בר' ו-4] – להוציא אתם אהונום שלא היו בארץ. הבנאים, ע"ז⁷⁴ ועצמי [המלאכים שנפלו][ה' ו-6] – לוציאו באז'ן. בז' האלים לא היו בארץ. זרים הם כי באז'ן.

יעזחך הבון מושם בין הספירות לאדם הווה גם בקשר לחתם הדקמן:

דע כי סיבת כל הקנאות ההגאיג אשר בין השרים שרי הגבר שהומתי ובין שרי השלום [...] נידיא בסבביהם⁷ סמאל ולילית, הנקר את צפוניה [...] [...] ששבנהם גם כן נחלתו רהינגרת דו פרצ'ן, כבוד אדם והוה, ממתה וממלעללה, שמי צורמת האמירות [...] וועלדים נהגה הדואודה – כמה שלם עליה ולמה שלמתה – מאי מעילות העילינו של הכל, שנ'

לען ר' יונה זרנוקי

הדרשות למאזר ולטקטוס הוכן מקרות רגניים ובtems לרענות המעלים בדורות. אלים ייש צייר קרבו למקורה נספים, גם אם טיב ההשקרים בינו לבין לבו. עיקר עניינו כאן בחקור זה על במאנו זה שני פרושים אפרסיים: על פ' האחד אדם וזהו הם בשור וום; על השני והם מלאים א' ישיות אלוהיות אשר נפל על פ' הפה שלם על ממעלים אשר נפל ממעלים גוזה, מדברי העולם גוזה, מנהיגים, במוגבים, במנוגים, בסתרם של העולם גם בהורה. על פ' התהנוגות מסורתית וההשכלה עול תולדות העולם בעבר, אך במשתמעם גם בהורה. על פ' פירוש שארם ושרה והורם אלהוות אלוהיות דפסח של השקסט בחרדרה של העולם העליון בנטין להבריע בין וביפורושים נברב כמה מן הקשרים של הופיעו השען. דסתוקטואליים הדקקוטאטיים הנקבלים בין הטעסט שלם לבבביו והגאנטיסטיים. הדקקוטאטיים מתייחסים על תולדות העולם הזה.

הריין מסתומים בהצהורה על מירית הרהומיים המאכינית את פעלותיו של האל זו בעבר, כאשר ענש את תרשבי' נחש בצעדי לבבָן, בעצם הנאלמן.

רעד בענין הנפחים

הניעו מושגיהם וריכוזם בדורותם של אמנים יפה נראים.

ז' עירובין – קרבנה לערובין ותנאים, ובם שיב הקשרים בינויהם לא תמייד בדור אחד. עירובין כאלו

תגנוךך לאם דומ' ותיר להנפ'ך.

בתקשר זה עלו במאגרנו וה שנו גירושים אפשריים: על פי האהוד אדרט מהו ה בתשראת ודורם;

פִּרְשׁ שֶׁעָדָם וְהַדָּם יִשְׁיוֹת אֲלֹהִים הַמֵּסֶר שֶׁהַשְׁקָסֶט עָסָק בְּהוֹלְדוֹתָיו שֶׁל הַעֲלִילִין

ההשלכות של אירופים מיתרים על הוולות העולים הוגן.

בוגריהם שיברעו בז' שנות גוראותם ירבעה מז' עתודות מתקשרות אליהם של הפורש הנושא.

המגנום קיימן מילויו יתאפשר רק אם יתאפשר לשלב בינה וריגור.

卷之三

מ' איזיל, נולם: מסחרת מאגיה ומייסתיה ביהדות על עיראך אדים מלאלוטה, חרבם ע' מאיר-לוי, תל אביב תשע"ג.

6. הילוקה זו מופיע בברשנאותו של הכהן הצעיר בדור הראשון. ראו: משכיב (לעיל ד' 62), ע' 6-5. וכן בפירושו של ר' מאיר בענין קדשו של קב"ה (בבבון קדשו, סוף).

לב-לה. צעדי אפשהנויות נומסת לנצח ברא להלן סידור להצגתן:

[8]

81

בתקופת שלנו מההדורות שתי מסורות אלו. למסורת המלאכאים עקבות ריבים בספר ההורא,⁸¹ אין ריא. הושיעון ב' הטעירין לובדים את רגלי הגברים שמתהטטה במקבילות שהרנו באהן, שהרי אונס רוק הדוג מסורת דואנוניסטיות משתקפת בכל הנגרה ברעיון ב' הטעירין. מונחים מסוימים בדורר'ם כללו בבריאות הדעתם. אוננס בדורר'ם לא מומת אלא ישירות אליהו הימשתחטוו בבריאות הדעתם. פ' והשיות הגןוטיסטיות הם שבראים אם והו ואוננס זדים להם, אלא שכון כבארה השה ממיימת הנגבעת מכך שבקבלה אדם וחוות זדים לתוכם מון הספירורה. אם יש ריריא את הדורי ב' אונס והו לגופלים בטקסט שלנו לאור מקובלות אל, הרי מסורה בגוטstein.

וְנִתְמַכֵּן – בָּרוּךְ יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל.

לסיכום נבע עלי התימוכין לכל אחד מן הפלורשים לוייהי בין אדם והוא לנפדיים.

דבירו המפורסם של הטעקסט שלנו. הוא מבהיר מחד גיסא על ידי מקבילות ברורות במדרש

בראשית או גנטזיה.

מסימות שמעלה הטעקסט שלנו – ניסוחו אינו חור – מושגים ומהירותם את התקרא בטעש שאל

תְּבִ�ָה: הַמְּפֻלָּעָה שֶׁשְׁדֵם (הַיְהוּנָה הַפְּרִירָשׁ) שֶׁשְׁדֵם יְשִׁירָה אֲלָהִירָה מִקְבָּלָה

לכראלה לאור תימוכין אלה בדור שיעלנו להעדריך את דיסירוש שארם וויהם בשר ודם, שהרי

תיתנו לנו מחר טקסטים רוחניים יותר. אליהם נכנסו מחרן ערך נרחב במקומם.

הנִזְבֵּן אֶלָּא קַבְדָּה בְּמַדְרַשָּׁה הַגְּעִילָה 'אל בא בה' בבל' בנטנו הגורן לערער על מעמדו של רב'."

⁸ סדרות זהה (עליה ראה: D. Shapira, 'The Celestial Race,' 161–158, 70–65, 80, 180, עמ' 180).

לען לך, גוי, לא תטבב בזבובים, לא תטבב בזבובים.

במשהמע מדיינו של תשיי בטור הער בזורה, רואו: תשבי (לעיל העשא 62), עמי, רפה-שפ.

[8]

۱۰۵

המשהיה השתגנה בעלים הוה ובעלים הבא בעת ובשעה אחרת. ועדין אין כל אלו אלא מקרים שנבورو של הדשב"י.⁹⁶

נְפָעָה מִזְגָּת שְׁגָגָת: שְׁגָגָת הַיּוֹתָה וַמִּנוֹרֶת, הַזְּרוֹקָה לְהַסְתֵּרָה.

ל. גאנדר שאל רשותי אל ג' ג'יגור ליטסגור

על פ"י ספפו המסתגרים גיבורי הוויה כהרים בשתי חבורות (או סיועה): האחת היא ההבורה המרבית, שבה ישב האל, והשנייה טעה משנתה (שורתה) (36-34). נגמנים גמר פניהם וו' יצחק) אנה ישבת במדבר, אלא במקומם המתנגד לו, ממשמע ישוב. הקשר בין שמי הסייעת ובניהם, שהרי ישב, מופתע על סודות שאמור בביית המלך, ושוא לא ידע: עתה הוא מהוועד אליזם, בען המתפשט עם שניים מהבירה וההרוכיות. מתרון תמיון על שלל רודע, ופיך נרא, שאם שמהוקם מושבו הוא התחנה הרדיל הדיברי בינו לארון, לא יתאפשר.

לונד מון הדפסים) מהויה, במיריה, רבה שער (הנורטיפרנו
ג. הסימפּר (הנורטיפרנו

רבי שמעון בן יוחאי היה איד ורבו אלעיה בנו הוה אידי. ⁹⁰ וארא רבוי שמעון בשאר הדאיאיות עליין כתוב: אליה ישאג מי ליא ריא וויא [עמ' ג]. ומזה עולמאו של מעלה מהודעהים מפирן – אנו עלאות בתמה ובמה. הוא אדם שלגא גוז מעולם תענעה עעל מה, שעיאל וביקש אל הווא גורר וההדרוש ברוך הווא מקים, והקדושים ברוך הווא גורר והוא מאבטל. וזה השנונן.

מה שבתוב נמושל באדם צדיק מושל [שם] ב בג [3]? ⁹¹ וזה ברוך הווא מושל באדם, ומישל בקדושים ברוך הווא? צדיק, שהוא גורר גזירות והצדיק מבטל. ⁹²

ואו זאת אלא שווא הבריר התייבן של כל העלמאו במלומד, והוא מגהיג את בת מלומדים ומאייד לילדי. ⁹³ וזה גודל ממשה, רבין כל הגבאיאים. ⁹⁴ והוא הוה מושל באדם, ומישל בקדושים ברוך הווא?

Manuscript' (forthcoming)

לעומת רשותה בטענה על רב המונא מרב. גורב חמש אדיב. צוותה חמייה ממעורב גמיהו.

卷之三

וירא "גָּבָר" [עם, י' 8]. ומה עלמן דלעיא מודעען מיניה אן עכברך. גברא דלא גות מעניתא לעלמי על מה

מִשְׁלֵךְ מִבְּאָר אַלְמַנְתָּה [מִשְׁלֵךְ] בְּגַם בְּאַתָּה וְאַתָּה מִנְמָלֵךְ בְּבָבֶרְיָה עֲדָנָה בְּאַיִלָּה בְּבָבֶרְיָה

הנִזְקָנָה בְּבֵית־יְהוָה

... אמי גוזה גזרה ואלה מבטלה, (בבלי, מועד קיטן טו"ב).

卷之三

המקודם נקבעו בזאת: עזה, ת"ג קלב ע"ב.

193 **הַמְּלֵאָה**

¹³³ המשיחית אקזיסטיט, והחשובי הילך של עסקים בתאגידים המרתווקים מאות שנים מומנו. אין בעומד לפונט טקסט העמיד על כך שבאמור חדש הגעלו, היה גם רוגב שעטנה למשיחיותו? יתרה, אין באפשרותנו להזכיר עיי'.

עליז' כתוב: 'אשרך אוין שמלאך בן חוריין' [קה', י' 17].¹²⁶

הנומינציה אפשרה אדרת להוואר 'מלר' עילו מתן הדתבוננות אורה אל היסטרוריך הדרדרותית. בגני בבל כובנו בתנור זה, אשר רם לשלוב אשר התקנים בהם בין תפוקידיהם נבדקו ידווע לגו מוחההרים ריב הרביי רהיבר בעייניות לתקידי ההוארא והושפטו.¹³⁴

הנזכר לעיל, מוסרתו של אלימלך נספה בלאו. יתכן שהחלה באלימלך מחלת כויה, והוא סמוך לנשיותה זו, גם אם היא מושפעה בשלב מאוחר למדוי של דPsiיעליה הדרנית ואמנים נבוגת הדרנית ריבוי ריבוי. ואם אמת נאנו בבראש דבריו של אלימלך, לא נספה מוסרתו של אלימלך בלאו. ¹³⁵

הזהירות לסתור הדוחה. מנגד גם בספר הזהה נרמזו הדשואות של כנשי החרבה וההדריה מהמותא, אויל יסח הברהה לדמו לנו ברדך זכי שושלת המיסורה של הקבלה הנשכחה מנגאנין בבל אל תברורה המהדרנית, בת קסטיליה. יש בכך לשטרוף לדרכם של החכמי הצעיר, הוג הדערין, והוג הדאים המהוגנים ומקצתם מוכותבי הוג הזהה,¹³⁸ אשר הביא את סודות הדוחה להלעיא: בעוד שדעתותם הוגוברים מחדתם לבבם בשם הגאננים. אויל און למיסורהם לבאלו במאצערת בירין והמבריך שמות בגאנינים אלל, הר ב' מדורש התגעטלם מיהיהם הבידין קיפר, באמצערת התאואר של המראין.¹³⁹

להישוב לימים הרחוקים ראי: זהה, ה"א רצון ע"ב – בקיי ע"ב (הנ"ל ע"ב).

על בראשות: שוטים הם המתהשכבים ע"י משדוא (נולד ב-1945) רבידת-תאזרחי מנהיג לוחם במורשת התרבות. **A.I.I. of Messianic Speculation in Israel.**

הנור והיסטריה: הדרשנים תרבותיים פוליטיים בוגרים ובדבוקות במאות הדראין, ר' פלדה וע' אטקה (עדרכם), גולדן (הנור), וויליאם קינן (היסטריה), ועוד.

הרבנית היהודית בימי הביניים המערוב בימי הביניים, ע' אטמס ר' שלמהן (עדרכיהם), פרקים בקדמתם (א); וכן הפטרכזיה של ישבותם הבודדים בימי הביניים, ע' אטמס ר' שלמהן (עדרכיהם), פרקים בקדמתם (ב).

ברוריא (שם: גראסמן) לא שאל שאלות רוחניות, וראה: ברוריא (עליז'יל העדר צדקה), עיר מבהה.

לידם לאירועי העזה (17 בעמ' 93-94).

אלא בזאת שלהם מתייחס אל ובוני בבל, ראו:

E. Wolfson, 'Hai Gaon's Letter and Commune... Pseudographic Activity', *The Jewish Quarterly Review*, 81 (1991), pp. 365-400.

לעומת מנגנון של חברה זו, כבדה מאוד במקרא אסלאם הכהני או המוסלמי, ככינוי ליחסו הרווחני ורומנטטי, ובמונחים מודרניים מוגדרת כ'תרבות אסלאם' (בנוסף למונח 'התרבות האסלאמית'). מושג זה מתייחס לאיסלאם כתרבות, במשמעותו התרבותית, ובמשמעותו התרבותית-הילידית, במונחים מודרניים. מושג זה מתייחס לאיסלאם כתרבות, במשמעותו התרבותית, ובמשמעותו התרבותית-הילידית, במונחים מודרניים. מושג זה מתייחס לאיסלאם כתרבות, במשמעותו התרבותית, ובמשמעותו התרבותית-הילידית, במונחים מודרניים.